

De reis van meester Swerms naar Algerije in 1925 (4)

Ho Swerms, dat gaat te ver, da’s mis

Rin en Anne-Marie Krap deden een bijzondere ontdekking toen ze het ouderlijk huis aan de Statenweg in St.-Annaparochie opruimden, nadat hun ouders Arjen Krap en Koosje Krap-Swerms waren overleden. In de spullen die van ‘meester Swerms’ waren geweest – de hait van Koosje, de pake van Anne-Marie en Rin - vonden ze een dik notitieboek vol handgeschreven verhalen. Een daarvan bleek wel heel speciaal: een verslag van zijn reis naar Algerije in 1925, helemaal op rijm geschreven. De Bildtse Post plaatst de komende weken delen uit dit unieke tijdsdocument. Vandaag het vierde en laatste deel deze serie.

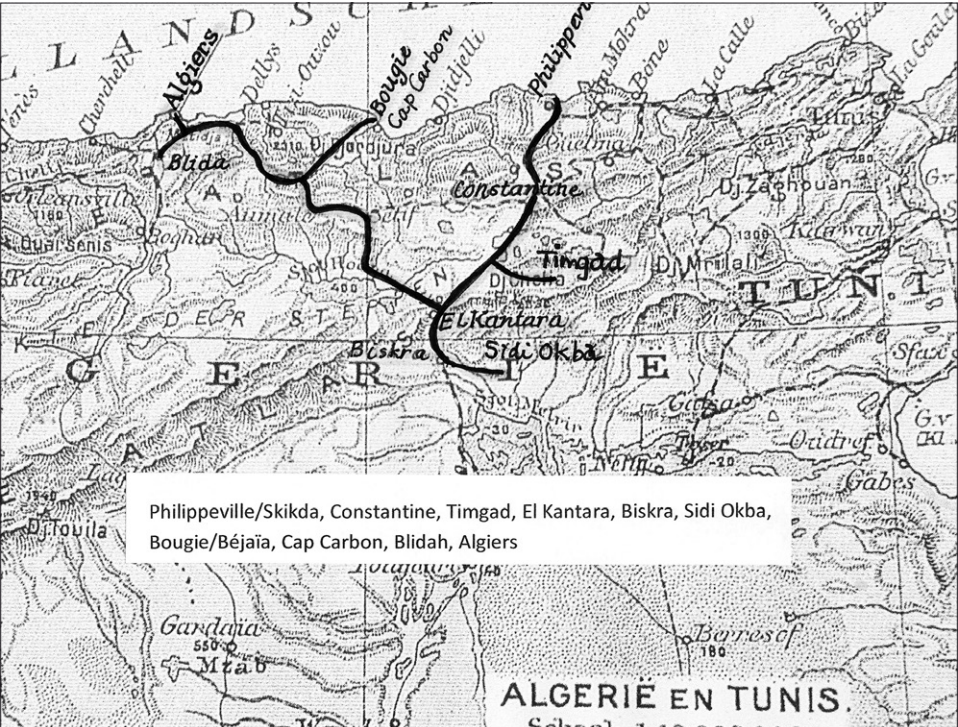
In de laatste aflevering is meester Swerms aanwezig bij een feest dat om meerdere redenen een grote indruk op hem maakt. Het is in de buurt van Sidi Okba, een stadje bij een oase, dat genoemd is naar een krijgsheer uit de 7e eeuw, die er sneuvelde tijdens een veldslag. Ze bezochten er zijn grafmonument en de moskee die er gebouwd werd. Deze moskee is het oudste moslimmonument in Algerije.

Daarna keren ze langzamerhand terug naar de kust en beschrijft hij landschappen die hem bekend voorkomen.

Luistertip

De prachtige verhalen van meester Swerms in deze krant zijn ook Omrop Fryslân niet ontgaan. Anne-Marie Krap is zondag te gast in radioprogramma Buro de Vries bij de Omrop, om te vertellen over dit reisverslag op rijm. Buro de Vries duurt van 11.00 tot 13.00 uur.

Wie wil reageren of vragen heeft aan Rin en Anne-Marie, kan mailen naar info@akatekst.nl of bellen naar 06 145 765 24. Op de website van Anne-Marie staat nog meer informatie: akatekst.nl/meester-swerms

Een deel van de route die meester Swerms aflegde, door Algerije en Tunesië.

Links het treinkaartje van Swerms, voor de reis naar Algiers.

De mist blijft hangen in de nauwe straten
Zóó hebben we Sidi Okba verlaten

Deze dag was glorieus aan de rand der woestijn
Maar het slot, de nacht zou fantastisch zijn

Stel u voor een open plek onder de hoge palmen
Eenige lantarens die een weinig walmen

Rondom banken met kleurige kleeden belegd
Een slanke bruine hand schikt ze nog even terecht

En als de lieve maan
Boven de palmen gaat staan
Vangt het feest aan

O, manenacht die in uw stille luister
Zoo licht zijt, onder 't palmenduister

O, tropennacht, zoo zwoel zoo teeder
Wij allen zitten plechtig nede.

En wachten op de wondere dingen
En op het zacht eentonig zingen

Dat op zal klinken in de klare nacht
We voelen reeds uw wondre macht

Hoor! Klare klagende klanken klinken
Hoor, grommende, rommelende trommen zinken

En rijzen. De bruine vingers vliegen
Over de trommen. Heupen wiegen

Waggelend, schuivend, met de handen wuivend
dansen de schone Oostersche meisjes
Deinend op d'eentonige klagende wijsjes

't Is een sprookje uit duizend en één nacht
De stilte staat rondom en wacht

Een rythmisch bewegen van slanke leden
Mijn oogen zijn er in betoovring langs gegleden

O, schone vrouwen van 't zonnige land
Aan u heb ik mijn hart verpand

Ho Swerms, dat gaat te ver, das mis
Je weet toch hoe de werkelijkheid is

Och ja dat komt van de warmte, die maakt je week

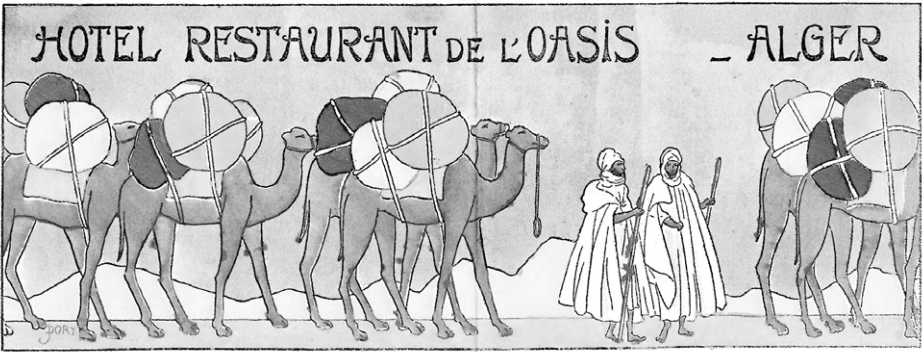
Maar 't is al weer over, ik ben weer op streek

Opeens zag de maan
Een fakir in zijn roode bournous staan

Hij danst, hij wringt, hij springt in 't rond
Woest, wanhopig, met open mond

Hij wankelt, hij kan niet meer
Maar hupla, daar gaat ie weer
Nog wilder, schokkend met heel zijn lijf
Dan staat hij stil, roerloos, stijf

Hij neemt een priem en in een wip
Steekt hij die door zijn bovenlip

En nóg één, zonder één droppel bloed
Zie je zooiets geeft je dan weer moed

Gloeiende kolen neemt ie in z'n mond
Heb je ooit geweten dat zoo iets bestond

Een vuurrood ijzer likt ie zwart
Hij laat de vlammen lekken om zijn har.

O, wondermensch houd op het woest belet
Geef hem z'n franken en stuur 'm naar bed

De volgende morgen ging het naar de kust
Waar de blauwe zee tegen de bergen rust

Een lange tocht door groote oneffenheden
Waardoor wij op en neder reden

't Leek veel op 't Limburgsch heuvelland
Zeer vruchtbaar, maar aan de warme kant

We hebben d'Arabieren in de nek gekeken
maar dat deden z'ons ook is achteraf gebleken

Langs Eucalypten die hun blaadjes zoo zwierig droegen
Maar ons nog zwieriger in 't aangelaat sloegen

Diep beneden een markt waar Arabieren krioelden
En natuurlijk weer in 't diepste binnen woelden.

Een dorp met een Europeesch cachet
Als je niet op d'inlandsche woningen let

't Was Zondag met een heusche pantoffelparade
Lichte kousen met zwarte plekken poetspommade

d'Arabieren deden mee. Hoe dat te verklaren?
Omdat ze allemaal gepantoffeld waren

Dan de kloof ,een majestueus gezicht
Van boven open en van onderen dicht

De bergen worden lager, veel grijs groene olijven
Die niet hinderen, omdat ze lager blijven

Kurkboomen, ontdaan van de bast, tot waar een man
Met uitgestrekte arm maar reiken kan

De koolzwarte stammen ontsieren 't land
Als door een zengend vuur verbrand

De rivier een nietig ding volgt ons op de voet
Jammer dat ze 't niet in werkelijkheid doet
Het land wordt steeds lager. Daar is de zee
Maar och heden dat valt je niet mee

Hier is alle verheffing absent
'Is of je bij ons in de Westhoek bent

Langs de kust bezoeken ze nog diverse steden en bezienswaardigheden, waaronder een ravijn met een apenkolonie.

Deze tocht beviel ons wel het allermeeest
je was zoo gezellig bij je familie aan huis geweest

De volgende morgen nam de boot ons mee
Naar d'andere familie, in de lage landen bij de zee!

(illustratie: de folder van het hotel in Algiers)